

Čemu Čemu?

Iz tmuše bezobličnog “se” i simbolomanske beskrvnosti prijeloma epohe izranja čežnja za iskonskim, penetrativnim filozofiranjem, ogolijevanjem misli do srži stvari, za zorom rađalačke refleksije i ognja satire. Vrijeme je za probijanje frigidnih oblika, skidanje s kuke pitanja i lišavanje vječno smarajuće ouroborastičke onanije u prazno. Vrijeme je za ples uz ritam Logosa, jednog, vječnog i neobuzdivog.

U to ime donosimo broj ispunjen tekstovima različitih naravi, od onih klasične esejističke forme (koji reflektiraju već postojeća mišljenja prominentnih filozofa i tema koje obrađuju), preko razgovora i suradnji, sve do novouvedene rubrike *Filozofske bilježnice*. Svrha posljednje navedene kategorije tekstova jest otvaranje jedne ravni mišljenja koja je organizirana u otporu spram konvencionalnog akademskog stila, niže je formalne opterećenosti, a kroz kakvu pak svježije misli i nove ideje mogu lakše zasjati.

Živimo u kaotičnom vremenu ništine buke, sve veće kakofonije, sve oštrijih i sve nerazumljivijih konflikata. U takvim okolnostima, upravo pitanje *Čemu?* javlja se spontano, štoviše, čini se da nikada nije bilo značajnije. Svijet koji se tako brzo kreće imamo nadići i pitati o *telosu* njegove smjernosti, odnosno entelehije mu. Nada leži u ovom izdizanju, u mišljenju, u komuniciranju ideja, razumijevanju i inhibiciji pozicije drugog pa, ako je potrebno, i obrtanju svijeta pneumatikom mišljenja proizvedeći tako tunel smisla u nepreglednoj piljevini seme.

Nastojali smo otvoriti nekolicinu tema u rijeci nailazeće bitnih. Nadamo se da će plamen u tekst privučenog logosa koji smo u časopis sabrali povući za sobom i ostale koji se sada pitaju u tišini, ne bi li u sebe iznašli usuda za uzlazak u javni diskurs – nabor polja

sunositosti. Da svi zajedno to ubrzano gibanje svijeta uvijemo po logici erosa za logos.

I u ruševinama nešto ostane stajati. U svijetu koji tendira propasti slobode, filozofija i dalje traži smisao ne bi li ju rilom svojim isprovociralo na izboj. Uostalom, svaku ruševinu vidimo kao gradnju novoj gradbi, ne videći tako prostora za kukavni jauk, nego tek priliku za prevrjednujući, jaki, slobodni, zborom istine oplemenjeni filozofski bauk.

Urednički tim